

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 30.05.1991

Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

200

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 26. augusta 1986 bola v Brazílii podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Brazílskej federatívnej republiky o zamedzení dvojakeho zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a Protokol k nej. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 14. novembra 1990. Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 28 ods. 2 dňom 14. novembra 1990. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Brazílskej federatívnej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Brazílskej federatívnej republiky

prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu vyberané v prospech každého zo zmluvných štátov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú:
 - a) v Brazílii:
 - federálna daň z príjmu, s výnimkou dane z dodatkových príjmov a dane na činnosti menšieho významu (ďalej nazývaná „brazílska daň“)
 - b) v Československu:
 - dane zo zisku;
 - daň zo mzdy;
 - daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti;
 - poľnohospodárska daň;
 - daň z príjmov obyvateľstva;
 - domová daň (ďalej nazývané „československá daň“).
3. Táto Zmluva sa vzťahuje aj na dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú vyberať popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia významné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Podľa tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
 - a) výraz „Brazília“ označuje územie Brazílskej federatívnej republiky, čo je územie pevniny a ostrovov a jemu zodpovedajúci vzdušný priestor a takisto výsostné vody a im zodpovedajúce morské dno a podložie včítane vzdušného priestoru nad výsostným územím, nad ktorým sa v súlade s medzinárodným právom a brazílskymi zákonmi môžu vykonávať brazílske práva;
 - b) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;
 - c) výraz „štátni príslušníci“ označuje:
 - d) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Brazíliu alebo Československo;
 - e) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;
 - f) výraz „spoločnosť“ označuje organizačné útvary, osoby alebo nositeľov práv považované na účely zdanenia za organizačné útvary;

- g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;
 - h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktorú prevádzkuje podnik, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;
 - i) výraz „daň“ znamená podľa súvislosti brazílsku daň alebo československú daň;
 - j) výraz „príslušný úrad“ označuje:
 - I - všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,
 - II - všetky právnické osoby, osobné spoločnosti a združenia osôb, ktoré boli zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;
 - d) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Brazíliu alebo Československo;
 - e) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;
 - f) výraz „spoločnosť“ označuje organizačné útvary, osoby alebo nositeľov práv považované na účely zdanenia za organizačné útvary;
 - g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;
 - h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktorú prevádzkuje podnik, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;
 - i) výraz „daň“ znamená podľa súvislosti brazílsku daň alebo československú daň;
 - j) výraz „príslušný úrad“ označuje:
 - I - v Brazílii: ministra financií, sekretára štátnych príjmov alebo ich splnomocnených zástupcov;
 - II - v Československu: ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.
2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňová príslušnosť

1. Výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje podľa tejto Zmluvy každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria.
2. Ak fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, určí sa jeho postavenie takto:
 - a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov);
 - b) ak sa nemôže určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava;
 - c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom;
 - d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, vynasnažia sa príslušné úrady zmluvných štátov upraviť otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Výraz „stála prevádzkareň“ označuje podľa tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa obzvlášť
 - a) miesto vedenia;
 - b) závod;
 - c) kanceláriu;
 - d) továreň;
 - e) dielňu;
 - f) baňu, lom alebo každé iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje;
 - g) stavenisko alebo montáž alebo inštalácie zariadení, ak trvajú dlhšie ako 6 mesiacov.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa:
 - a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru patriaceho podniku;
 - b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržuje iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
 - c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržuje iba za účelom spracovania iným podnikom;
 - d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
 - e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo na vykonávanie podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.
4. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte na účet podniku druhého zmluvného štátu – iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 – sa považuje za „stálu prevádzkareň“ v skôr spomenutom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená nákupmi tovaru pre podnik.
5. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v niektorom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku vrátane príjmov z poľnohospodárskych a lesných podnikov môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.
- 2.a) s výhradou ustanovení pododsekov b) a c) sa definuje výraz „nehnuteľný majetok“ v zhode s právom zmluvného štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza;
 - b) tento výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, mŕtvy a živý inventár poľnohospodárskych a lesných podnikov a práva, pre ktoré platia predpisy občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo požívania nehnuteľného majetku a

práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za privolenie na ťaženie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov;

c) lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 platí pre príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 platia rovnako pre príjmy z nehnuteľného majetku podniku a pre príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu budú zdanené len v tom štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, však iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla docieľiť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto prevádzkárňou vrátane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov.
4. Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
5. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia tých článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave budú zdanené len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa toto sídlo za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode, alebo ak domovského prístavu niet, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode rezidentom.
3. Ustanovenie odseku 1 platí tiež pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na inej medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Združené podniky

Ak

- a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo imaní podniku druhého zmluvného štátu, alebo
 - b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo imaní podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu
- a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa boli dojednali medzi nezávislými podnikmi, môžu byť do ziskov tohto podniku včlenené a následkom toho zdanené zisky, ktoré by bol bez týchto podmienok docieľil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky docieľiť nemohli.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto určená nemôže presiahnuť 15 % hrubej sumy dividend. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, ktoré slúžia na výplatu dividend.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak vlastníkom dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, na ktorej základe sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni, alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
4. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, požitkových akcií alebo požitkových listov, kuksov, zakladateľských podielov alebo iných práv s výnimkou pohľadávok, podielov na zisku a príjmy z iných podielov na spoločnosti, ktoré sú podľa daňového práva štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá dividendy vypláca, rezidentom, postavené na roveň príjmom z akcií.
5. Pokiaľ má rezident Československa stálu prevádzkareň v Brazílii, môže byť táto stála prevádzkareň podrobená zrážkovej dani pri zdroji v súlade s brazílskymi zákonmi. Táto daň však nemôže presiahnuť 15 % hrubej sumy ziskov tejto stálej prevádzkárne po zaplatení dane z príjmu spoločnosti, ktorá sa viaže k týmto ziskom.
6. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou, ibaže tieto dividendy sa vyplácajú osobe, ktorá je rezidentom v tomto druhom štáte, alebo že účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkárni alebo k stálej základni, ktoré sú umiestnené v tomto druhom štáte, ani podrobíť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.
7. Obmedzenie daňovej sadzby vyplývajúce z odsekov 2 a 5 sa nebude aplikovať na dividendy alebo zisky vyplácané alebo poukazované pred uplynutím tretieho kalendárneho roka po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Také úroky však môžu byť zdanené tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom úrokov, daň takto ukladaná nepresiahne:
 - a) 10 %, pokiaľ ide o pôžičky a úvery poskytované bankou na obdobie najmenej 10 rokov v spojení s predajom priemyselného zariadenia alebo štúdie, inštaláciou alebo vybavením priemyselných alebo vedeckých jednotiek a v spojení s verejnými prácami;
 - b) 15 % hrubej sumy úrokov vo všetkých ostatných prípadoch.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2:
 - a) úroky plynúce z jedného zmluvného štátu a platené vláde druhého zmluvného štátu, jeho správnejmu útvaru alebo inej inštitúcii (včítane finančnej) patriacej tejto vláde alebo správnejmu útvaru sú oslobodené od dane v skôr spomenutom štáte, pokiaľ sa nepoužije ustanovenie pododseku b);

- b) úroky plynúce z cenných papierov, obligácií alebo dlžných úpisov vydaných vládou jedného zmluvného štátu, jeho správnym útvarom alebo inštitúciou (včítane finančnej) patriace tejto vláde alebo správne mu útvaru budú zdanené iba v tomto štáte.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z vládnych cenných papierov, obligácií alebo dlhopisov zabezpečených aj nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti alebo doložkou o účasti na zisku dlžníka, pohľadávky každého druhu a takisto všetky iné príjmy postavené na roveň príjmom z peňažných pôžičiek podľa daňových predpisov zmluvného štátu, z ktorého príjem plynie.
 5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
 6. Obmedzenie ustanovené v odseku 2 sa nepoužije na úroky plynúce z jedného zmluvného štátu a platené stálej prevádzkárni patriacej podniku druhého zmluvného štátu, ktorá je umiestnená v treťom štáte.
 7. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak ich platiteľom je tento štát sám, jeho správny útvar alebo osoba, ktorá je rezidentom v tomto štáte. Ak však platiteľ, nech je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou došlo k zadĺženiu, na ktorého základe sa úroky platia, a ktorá tieto úroky znáša na svoju farchu, predpokladá sa, že tieto úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň umiestnená.
 8. Ak suma úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným príjemcom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným príjemcom, keby neboli také vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, môže byť v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky môžu byť však zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto určená nepresiahne:
 - a) 25 % hrubej sumy licenčných poplatkov za použitie alebo za právo na použitie ochranných známk;
 - b) 15 % hrubej sumy licenčných poplatkov vo všetkých ostatných prípadoch.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie autorských práv k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu (včítane kinematografických filmov, televíznych alebo rozhlasových záznamov), patentov, ochranných známk, návrhov alebo modelov, plánov tajných vzorcov alebo postupov alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo osoba, ktorá je rezidentom v tomto štáte. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť, na ktorej základe sa licenčné poplatky platia, a ktorá nesie

na svoju farchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkárňa umiestnená.

5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, buď priemyselnú, alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s nimi skutočne spojené. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
6. Ak suma licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na plnenia, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným príjemcom, alebo ktoré jeden i druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dohodol dlžník so skutočným príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.
7. Obmedzenie daňovej sadzby uvedené v odseku 2b) tohto článku sa nepoužije na licenčné poplatky platené pred koncom piateho kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto Zmluva nadobudne platnosť, pokiaľ také licenčné poplatky sa budú platiť osobe, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu a ktorá vlastní priamo alebo nepriamo aspoň 50 % podielov s hlasovacím právom na spoločnosti vyplácajúcej licenčné poplatky.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6, môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnutel'ného majetku, ktorý je časťou aktív stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnutel'ného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov docielených zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel využívaných v medzinárodnej doprave a hnutel'ného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, však budú zdanené len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
3. Zisky zo scudzenia iného majetku alebo práva, než je uvedené v odsekoch 1 a 2, môžu byť zdanené v oboch zmluvných štátoch.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti obdobného charakteru, budú zdanené len v tomto štáte, pokiaľ platby za takéto povolania alebo činnosti nejdú na farchu stálej prevádzkárne umiestnenej v druhom zmluvnom štáte alebo spoločnosti, ktorá je v ňom rezidentom. V tomto prípade môžu byť príjmy zdanené v tomto druhom štáte.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa obzvlášť nezávisle vykonávané vedecké, literárne, umelecké, výchovateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnych zástupcov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platby, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania, môžu byť s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdanené len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaníť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodov plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaní len v skôr spomenutom štáte, ak
 - a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu spolu 183 dní v daňovom roku, a
 - b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a
 - c) odmeny nejdú na farchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave zdaní v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného poradného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaní v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú rezidenti jedného zmluvného štátu, ako na verejnosti vystupujúci umelci, ako napr. divadelní, filmoví, rozhlasoví a televízni umelci a hudobníci alebo ako športovci zo svojej činnosti vykonávanej osobne, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaní v zmluvnom štáte, kde sa táto činnosť vykonáva.
2. Pokiaľ činnosti uvedené v odseku 1 tohto článku sa vykonávajú v jednom zmluvnom štáte prostredníctvom organizácie druhého zmluvného štátu, môže sa príjem plynúci z vykonávania týchto činností, bez ohľadu na iné ustanovenia tejto Zmluvy, zdaní v skôr spomenutom zmluvnom štáte. Príjem plynúci z vykonávania týchto činností prostredníctvom organizácie sa vyjme zo zdanenia v skôr spomenutom zmluvnom štáte, ak sa táto organizácia priamo alebo nepriamo, úplne alebo podstatne udržiava z verejných prostriedkov druhého zmluvného štátu.
3. Príjmy z činností definovaných v odseku 1 sa bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku oslobodzujú od zdanenia v štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú, ak sa tieto činnosti vykonávajú v rámci kultúrnej dohody dojednanej medzi zmluvnými štátmi.

Článok 18

Penzie a renty

1. Penzie a iné obdobné platy nepresahujúce sumu zodpovedajúcu 3000 USD v kalendárnom roku, výživné nepresahujúce sumu 3000 USD v kalendárnom roku a renty nepresahujúce sumu 3000 USD v kalendárnom roku vyplácané rezidentovi jedného zmluvného štátu sa môžu s výhradou ustanovenia článku 19 zdaní iba v tomto štáte.
Suma presahujúca spomenuté limity sa môže zdaní v oboch zmluvných štátoch.
2. Na účely tohto článku:
 - a) výraz „penzie a iné obdobné platy“ označuje opakujúce sa platby uskutočňované po odchode do dôchodku, ako odmena za predchádzajúce zamestnanie alebo ako náhrady za zranenia utrpené v súvislosti s predchádzajúcim zamestnaním;
 - b) výraz „renty“ označuje určené sumy vyplácané opakovane v určených termínoch po dobu života alebo počas presne určeného alebo určiteľného obdobia na základe záväzku uskutočniť toto plnenie ako náhradu za plne zodpovedajúcu hodnotu v peniazoch alebo peniazmi oceniteľnú (inú ako poskytnuté služby).

Článok 19

Verejné funkcie

1. Odmeny, iné ako penzie, vyplácané niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukazované tomuto štátu, jeho správne mu útvaru alebo miestnemu orgánu sa môžu zdaňovať iba v tomto štáte. Také odmeny však budú zdanené iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby vykonávajú v tomto štáte a príjemca, ktorý je rezidentom tohto štátu,
 - a) je štátnym občanom tohto štátu, alebo
 - b) nezískal bydlisko v tomto štáte len z dôvodov vykonávania týchto služieb.
2. Penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správne mu útvaru alebo miestnemu orgánu, sa môžu zdaňovať len v tomto štáte. Také penzie sa však zdaní iba v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.
3. Akékoľvek penzie vyplácané na základe systému sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené iba v skôr spomenutom štáte.
4. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v rámci priemyselnej alebo obchodnej činnosti vykonávanej niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Profesori a výskumní pracovníci

Odmeny, ktoré osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá na pozvanie skôr spomenutého štátu alebo univerzity, výskumného ústavu, školy, múzea alebo inej kultúrnej inštitúcie skôr spomenutého štátu alebo na základe zmluvy o kultúrnej výmene je prítomná v tomto štáte po dobu neprekračujúcu dva roky výlučne za účelom výuky, prednášok alebo uskutočňovania výskumu v takej inštitúcii, poberá z tejto činnosti, budú oslobodené od dane v tomto štáte za predpokladu, že sa vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

Študenti a uční

- Platy, ktoré osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá sa zdržiava v skôr spomenutom štáte iba
- a) ako študent na univerzite alebo škole skôr spomenutého štátu,
 - b) ako príjemca štipendia alebo podpory za účelom štúdia alebo výskumu poskytovanej náboženskou, dobročinnou, vedeckou alebo výchovnou organizáciou,
 - c) ako účastník na programe technickej spolupráce dohodnutom s vládou druhého zmluvného štátu, alebo
 - d) ako učeň
- poberá za účelom úhrady nákladov výživy, výchovy alebo výcviku, budú oslobodené od dane v skôr spomenutom štáte za predpokladu, že pochádzajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 22

Iné príjmy

Príjmy osoby, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, plynúce z druhého zmluvného štátu, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, sa môžu zdaňovať v tomto druhom štáte.

Článok 23

Spôsob vylúčenia dvojitého zdanenia

1. Ak osoba, ktorá je rezidentom v Brazílii, poberá príjmy, ktoré sa môžu v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy zdať v Československu, povolí Brazília tomuto rezidentovi odpočítať sumu zodpovedajúcu dani zaplatenej v Československu z jeho daňovej povinnosti.
Suma, ktorá sa odpočíta, nemôže však presiahnuť podiel dane vypočítanej predtým, než je odpočet vykonaný, ktorá pripadá na príjem, ktorý sa môže zdať v Československu.
2. Ak osoba, ktorá je rezidentom v Československu, poberá príjem iný, než uvedený v odseku 3, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy sa môže zdať v Brazílii, vyjme skôr spomenutý štát takýto príjem zo zdanenia.
3. Ak osoba, ktorá je rezidentom v Československu, poberá príjem, ktorý je v súlade s ustanoveniami článkov 11, 12, 16 a 17, môže sa zdať v Brazílii, povolí Československo znížiť sumu dane pripadajúcej na tento príjem o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Brazílii.
Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjem plynúci z Brazílie.
4. Na účely zníženia sumy dane uvedenej v odseku 3 pri zdaňovaní úrokov a licenčných poplatkov sa bude brazílska daň vždy považovať za zaplatenú vo výške 25 %.
5. Nerozdelené zisky spoločnosti jedného zmluvného štátu, ktorej majetok celkom alebo čiastočne vlastní alebo kontroluje priamo alebo nepriamo jeden alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať dani v naposledy spomenutom štáte.
6. Hodnota akcií vydaných spoločnosťou jedného zmluvného štátu, ktorej majetok celkom alebo čiastočne vlastní alebo kontroluje, priamo alebo nepriamo, jeden alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nebude podliehať dani z príjmu v naposledy spomenutom štáte.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťažšie ako je zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie, ako je zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť.
Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zrážky a zníženie dane z dôvodov osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.
3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých imanie celkom alebo sčasti, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, alebo väčší počet takých osôb, nebudú podrobené v skôr spomenutom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťažšie, ako je zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené ostatné podobné podniky skôr spomenutého štátu.
4. Výraz „zdanenie“ uvedený v tomto článku označuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva.

Článok 25

Riešenie prípadov cestou dohody

1. Ak sa niektorá osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri aplikácii tejto Zmluvy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť v priamy styk za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné pre aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy. Všetky informácie takto poskytnuté sa budú udržiavať v tajnosti a nemôžu sa oznámiť iným osobám alebo úradom alebo súdom, ako tým, ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú zmluvnému štátu povinnosť:
 - a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého štátu;
 - b) oznámiť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého štátu;
 - c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, priemyselné, hospodárske alebo výrobné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Táto Zmluva sa nedotýka daňových výsad, ktoré patria členom diplomatických misí a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto Zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe čo najskôr.
2. Zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať:
 - a) pri daniach vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy vyplatené alebo poukázané začínajúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;
 - b) pri ostatných daniach, o ktorých hovorí táto Zmluva, na každý daňový rok začínajúci 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29

Výpoveď

Každý zmluvný štát môže, po uplynutí troch rokov od nadobudnutia platnosti Zmluvy, túto Zmluvu vypovedať písomným oznámením daným druhému zmluvnému štátu diplomatickou cestou najneskôr tridsiateho dňa mesiaca júna kalendárneho roka.

V tomto prípade sa Zmluva bude uplatňovať naposledy:

- a) pri daniach vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy vyplatené alebo poukázané pred uplynutím kalendárneho roka, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi;
- b) pri ostatných daniach, o ktorých hovorí táto Zmluva, na sumy dôjdené v priebehu daňového roka začínajúceho v kalendárnom roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Dané v Brazílii 26. augusta 1986 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, portugalskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. V prípade akýchkoľvek rozdielností výkladu bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu

Československej socialistickej republiky:

J. Žák v. r.

Za vládu

Brazílskej federatívnej republiky:

C. Sodré v. r.

PROTOKOL

V okamihu podpisu Zmluvy medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Brazílskej federatívnej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu, podpísaní, na to riadne splnomocnení, dohodli nasledujúce ustanovenia, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť tejto Zmluvy.

1. K článku 7 odsek 3

Rozumie sa, že ustanovenie odseku 3 článku 7 sa bude vykladať tak, že náklady vynaložené na ciele sledované stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, budú povolené odpočítať, či už vznikli v štáte, kde je táto stála prevádzkárňa umiestnená, alebo inde.

2. K článku 11 odsek 3a)

Rozumie sa, že výraz „inštitúcia patriaca vláde“ označuje:

a) v prípade Československa, Československú obchodnú banku;

b) v prípade Brazílie, Banco Central do Brasil a banco do Brasil.

3. K článku 12 odsek 3

Rozumie sa, že ustanovenie odseku 3 článku 12 sa bude používať na príjem za poskytovanie technickej pomoci a technických služieb.

4. K článku 14

Rozumie sa, že ustanovenia článku 14 sa použijú, aj keď činnosť vykonáva spoločnosť zriadená podľa občianskeho práva („sociedade civil“).

5. K článku 24 odsek 2

Rozumie sa, že ustanovenia odseku 5 článku 10 nie sú v rozpore s ustanoveniami odseku 2 článku 24.

6. K článku 24 odsek 3

Ustanovenia brazílskych zákonov, ktoré nepovoľujú, aby licenčné poplatky definované v odseku 3 článku 12 vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v Brazílii, osobe, ktorá je rezidentom v Československu a ktorá vlastní najmenej 50 % podielov s hlasovacím právom tejto spoločnosti, boli odpočítavané pri určovaní zdaniteľného príjmu spoločnosti, ktorá je rezidentom v Brazílii, nie sú v rozpore s ustanoveniami odseku 3 článku 24 tejto Zmluvy.

Dané v Brazílii 26. augusta 1986 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, portugalskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. V prípade akýchkoľvek rozdielností výkladu bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu

Československej socialistickej republiky:

J. Žák v. r.

Za vládu

Brazílskej federatívnej republiky:

C. Sodré v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

